

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Magić Josip, Mijo i Dragutin

UTORAK - Uzvišenje sv. križa-7.30 + Mikulić Viktor i Marija god

SRIJEDA- kapelica-Gospa žalosna-7.30 + Skupnjak Ivan i Stjepan i ob.

ČETVRTAK -7.30 + Novosel Terezija god. i Vilim

PETAK - 7.30 + Skupnjak Marija god. i Ivan

SUBOTA - 19.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 25. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Varadin Antun god.

11.00 + Vugrinec Ivan, Danica i Zlatarek Ivan - Križevo u Cvjetnoj!

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor - četvrtak u 19.00

Zajednica mladih - subota u 19.30, Susret ministranata - subota u 11.00

VJERONAUČ: 9.00 firmanici, 10.00 prvopričesnici

Župna statistika za mjesec kolovoz 2010

Kršteni: Gabriel Lučić (Ivica i Ljiljana r. Lučić), Tara Vugrinec (Kristijan i Tihana r. Mikulić), Mihael Smodek (Miro i Štefica r. Ledinski)

Umrli: Andrija Tuđan (r. 1925.), Slavko Mišak (1928.), Marija Jagačić r. Magić (1931.), Vinko Levanić (r. 1933.)

Vjenčani: Tomislav Žugec i Tanja r. Meštrić

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										

1. ... Božje milosti

2. ... zavjetna

3. Djevice ... dostojna

4. ... otajstvena

5. ... uzorna pobožnosti

6. ... bjelokosni

Urednici:Marko Domiter, Sanja Vugrinec; e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com

Izdaje: Župa M.B. Snježne, Široke Ledine 4, 42202 Trnovec, rujana, 2010.

web: www.zupa-trnovec.hr, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina II.

broj 42 (94)

12. rujna 2010.

24. NEDJELJA KROZ GODINU

Nađena ovca, drahma, sin

"Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No, trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se.

Prigovaraš bratu. Misliš da se on dobro proveo, da je svoje proživio. Gotovo da mu i zavidiš. Kao da je on imao sve od života, a ti da si ostao prikraćen. Pokušaj shvatiti: ono što ti misliš da je život, ono na čemu svome bratu zavidiš - nije nikakav život. Provoditi život u rasipnosti, bez reda i odgovornosti, uživati bez ljubavi, trošiti bez računice, misliti samo na sebe, na ovaj trenutak i drugo ništa – sve to nije život. To je istinska smrt.

Shvati da je istinski život u dubokoj povezanosti s Ocem. Nema života bez oslonjenosti na onoga koji te najviše ljubi i koji najbolje zna što je život. Istinski je život u pravoj poslušnosti koja je odraz privrženosti i ljubavi prema Ocu. Ono si istinski živio što si utrošio za ljubav prema bližnjemu, za ljubav prema Bogu!"

Zborna molitva

Bože,
Stvoritelju
i Svedržitelju.
Daj da ti
služimo
svim srcem
te iskusimo
darove
tvoje ljubavi.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Današnja liturgijska čitanja sve nas na neki način ispunjaju velikom radošću i nadom. Bog u kojega mi vjerujemo, a koji nam se objavio preko svojega sina Isusa Krista, nije strašni Bog koji samo čeka priliku da nas zgazi i uništi, nego je Bog pun ljubavi i milosrđa, Bog koji nas sve neizmjerljivo ljubi, bez obzira koliko mi grešni bili, koliko mi slabosti i mana imali.

Potvrda tomu je prije svega Evanđelje današnje nedjelje s tri prekrasne prispodobe o Božjem praštanju i milosrđu, te o Božjoj radosti radi našeg obraćenja. Možda i nas zbunjuje činjenica da Isusa susrećemo u društvu carinika i grešnika koji su bili omražena skupina ljudi tadašnjega vremena. Naprečac bismo mogli zaključiti da Isus ljubi grijeh, što bi bilo potpuno krivo. On se protiv grijeha bori, ali zato ljubi grešnika. Njemu je taj posrnuli čovjek na srcu jer želi da iz tog stanja grijeha izađe, Isus želi da se grešnik obrati.

I da bi pojasnio farizejima zašto se toliko druži s grešnicima Isus govori prekrasne prispodobe o izgubljenom ovci, o izgubljenom drahmi i o izgubljenom sinu. Isus se pred farizejima ne brani nego pripovijeda što čini pastir kad od stotinu ovaca izgubi jednu, zatim kako se ponaša žena koja izgubi jednu od deset drahmi i napokon kako otac proživljava odlazak mlađeg sina i što čini kad se ovaj ponovo vraća u očinsku kuću.

U svim tim likovima Isus želi istaknuti Božje crte u odnosu prema grešnicima. Bog ne samo da traži grešnika, nego se još više raduje njegovu povratku. Sve ove prispodobe govore o nadi za svakog čovjeka. Bog se raduje svakom čovjeku koji mu se vrati. Jesmo li mi uopće toga svjesni?

Možda se mi bojimo stati pred Boga jer mislimo da je naš grijeh tako velik da nam ga Bog neće oprostiti?! Možda se zbog toga i bojimo doći na svetu ispovijed, priznati pred Gospodinom svoj grijeh i zatražiti oprost. Današnje Evanđelje nam svima treba biti velika utjeha i ohrabrenje jer znamo i čvrsto vjerujemo: Božje milosrđe nema granica!

Pisac Vilim Penn veli: „Mi ljudi možemo duboko pasti. Ali nikad ne možemo pasti u tako duboki ponor, da nas ruka milosrdnoga Boga ne bi i ondje dohvatila i odande izvukla!“ Imajmo to uvijek na umu, posebno kad se nađemo u takvoj teškoj situaciji. Imajmo uvijek povjerenja u Božju ljubav i Božje milosrđe.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

OČI PUNE, A DUŠA PRAZNA

U Makarskoj se imućan posjednik zemlje pod maslinama i vinogradima, pozivajući se na ispovjednu tajnu, potužio župniku da ga nitko u gradu rado ne susreće, da izbjegavaju njegovu blizinu ako je ikako mogu izbjeći, da ga pozdrave samo kad moraju, a da mu ruku na pozdrav ne pružaju ni kad bi je iz pristojnosti morali pružiti. U kuću mu nitko ne navraća, pa ni on ne zalazi u tuđe kuće! Sebe vidi usamljena kao što bi se, pretpostavlja, morao vidjeti bjeloglavi sup kad bi se spustio na neku od biokovskih stijena i zagledao u vinograde i maslinike ispod sebe, od podnožja brda do mora. Sve što vidi njegovo je, a on je ispunjen osjećajem da nema ništa. Oči pune, a duša prazna! Župnik ga uze za ruku i povede u župni dvor kao što se vodi nejakom djetetu. Iako imućan i zreo čovjek, u svojoj osamljenosti posjednik se župnika dojmio nemoćnijim od izgubljena djeteta. Župnik ga povede do prozora, koji je gledao na ulicu, i upita da mu kaže što vidi kroz zatvorena prozorska stakla. "Ljude", spremno odgovori, samoćom izmoreni i od svih ljudi prezreni, posjednik. Na istovjetan način župnik odvede posjednika do ogledala i zamoli ga da mu kaže koga sada vidi ispred sebe. "Ispred sebe vidim sebe!" odgovori imućni posjednik. A župnik mu reče: "I u prvom slučaju, kad si pogledao kroz prozor, i u drugom, kad si pogledao kroz ogledalo, ti si gledao staklo. Zašto si onda u prvom slučaju vidio ljude, a i oni su tebe mogli vidjeti ako su htjeli, a u drugom si slučaju vidio samoga sebe i nikoga više? Da je netko i bio s druge strane ogledala, nije te mogao vidjeti! Sve je to stoga što u prvom slučaju između tebe i ljudi nije bilo ništa drugo nego staklo, a u drugom slučaju između tebe i čitavog svijeta tebi nasuprot, kao premaz na poleđini stakla, stajalo je srebro nanoseno u nekoliko slojeva. Što je premaz na staklu, to je bogatstvo i moć u životu. I dokle god ostane tako kako je danas, ti nećeš imati ni poštovanja ni razumijevanja za druge ljude. A, bome, ni oni za tebe!... Daj, učini nešto i sastruži srebro s poleđine ogledala u kojima se ogledaš! Pa će ljudi vidjeti tebe i ti ćeš vidjeti ljude! Pa će ti biti i pune oči i duša puna!"

Puno ljudi dolazi se tužiti da im je duša prazna. Ispred sebe vide samo sebe. Sve manje je onih koji vjeruju da će doći do sreće dajući, ne stvarajući, već dajući prvenstveno sebe. Živjeti za druge, pa čak i u onom najosnovnijem - za svoje najbliže u obitelji - postalo je rijetkost. Ljudi smo programirani da tražimo sreću mazeći svoje strasti, želje, porive... Iscrpljuju nas vlastita djeca, majke i očevi, prijatelji. Isus reče: „Ta što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?“